

Medlem fra Brønderslev (Thomas Larsen) og den sidste ærede Taler udtalte Tvivl om, hvorvidt man burde gøre det. Jeg synes, Argumentationen var meget haltende. Thi naar de ærede Medlemmer netop ville have, at det offentlige Arbejde skal supplere det private ved, at man tager det op, naar der er Arbejdsløshed, mener jeg, man skal se at faa det i Gang saa hurtigt som muligt.

Der er af det ærede Medlem fra Brønderslev (Thomas Larsen) tillige peget paa, at der i den Optælling, der foreligger fra de samvirkende Fagforbund angaaende dem, der have været arbejdsløse i indtil 3 Maaneder, skulde være alle tilfældige arbejdsløse, men jeg skal gøre opmærksom paa — det glemte jeg ved Indledningen at omtale —, at Antallet af dem, der have været arbejdsløse i over 3 Maaneder, er flere Tusinde større end angivet. Der er en hel Del Fag, som vel har kunnet sige, hvor mange der var arbejdsløse den 15. November, men ikke ved, hvor mange der har været arbejdsløse i indtil 3 Maaneder eller i indtil 6 Maaneder. Det have de ikke haft Rede paa, og det staaer slet ikke opført. Derfor er det virkelige Tal paa dem, der have været arbejdsløse i indtil 3 Maaneder, betydelig større end angivet. Der er, saa vidt jeg husker, angivet godt 14,000 arbejdsløse, men Antallet af dem, som have været arbejdsløse i Løbet af Aaret er adskillige Tusinde større. Naar man saa mener, at Antallet af arbejdsløse i København er saa stort paa Grund af Byggesvindelen, saa gør jeg opmærksom paa, at store Dele netop af Bygningshaandværkere ere bortrejste fra Byen. En Del er kommen tilbage, men andre ere endnu ude og komme sikkert tilbage, og Medlemsantallet i de paagældende Organisationer er nede paa et Tal, der er betydeligt lavere end i de senere Aar, for Bygningssnedkernes Vedkommende f. Eks. ca. 800 lavere end normalt.

Det glæder mig, at den af mig udtalte Tanke om, at Staten paatager sig den Opgave at optage periodiske Tællinger, har vundet Anklang fra samtlige de Herrers Side, som have talt i denne Sag, og ogsaa hos den højtærede Indenrigsminister. Men det maa jo forstaas saaledes, at vi ikke blot faa at vide efter et halvt eller et helt Aars Forløb, hvordan Arbejdsløsheden har været, for det kunne vi selv besørge. Men det kommer an paa at faa at vide, hvordan den er i det givne Øjeblik eller i en Fortid, der ligger meget nær. Der kan Staten sikkert

ogsaa arbejde hurtigt. Den har jo Kræfter til Raadighed. Det maa vel særlig være Fagorganisationerne, der her maa være til Hjælp, og vi ere rede til at yde vor Medvirkning.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det var Kommunerne, der skulde hjælpe. Ja, det er naturligvis rigtigt, at vi bo i Kommuner, men vi tilhøre jo alle dette Land, denne Stat, og det er jo saaledes, at en stor Del Kommuner, og ikke mindst København, har meget smaa Pengemidler. Der skal derfor laanes, for at aldeles nødvendige Arbejder kunne udføres, selv for at bygge Skoler. Derfor have Forslagsstillerne ment, at der i Modsætning til Loven, der blev given i Foraaret, og som gav Kommunerne en Trediedel, her maatte gives Kommunerne Halvdelen af, hvad de yde til det omtalte Formaal. Forslagsstillerne havde, som nævnt ved Forelæggelsen, gerne set, at der kunde ydes dem tre Fjerdedele, men det have vi ikke voyet at indsætte i Forslaget, da vi antog, det vilde lægge Forslaget Hindringer i Vejen. Den højtærede Minister paapegede, at der laa et Restbeløb paa over 70,000 Kr. af de Penge, som Staten vilde yde til Hjælpeskasserne. Det er jo for saa vidt glædeligt, men jeg er ganske sikker paa, at det Beløb vil ikke forslaa, naar Kommunerne ved den Foranledning, der er given eller vil blive given ved Henvendelse til dem, skulle til at bevilge Penge til de forskellige Hjælpe- og Arbejdsløshedskasser.

Jeg gør opmærksom paa en Misforstaaelse, som den højtærede Minister gjorde sig skyldig i, idet han sagde, at Loven fra i Foraaret — saadan forstod jeg ham i hvert Fald — omfattede baade Hjælpekasser og Arbejdsløshedskasser. Det er i alt Fald kun for saa vidt rigtigt, som den gælder paa een Maade for Hjælpekasserne og paa en anden Maade for Arbejdsløshedskasserne. Men jeg gør opmærksom paa, at Arbejdsløshedskasserne ikke havde Fordel af Loven, idet de ikke have dristet sig til at udbetale de Penge, for hvilke der var Behov, da de saa mente sig for svage til at fortsætte deres Virksomhed senere. Derfor have vi taget dem med. Det er muligt, at der i vort Lovforslag mangler en Bestemmelse om, at den tidligere Lov ophæves, men det kan selvfølgelig tilføjes. At § 3 skulde være overflødig, have vi ikke tænkt os, men hvis det er saaledes, vil den jo udmærket godt kunne stryges.

Der kunde maaske være Anledning til at sige noget mere, men jeg skal afholde mig derfra. Det forekommer mig, at Lov-